

Sygn. akt X Cz 161/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział X Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirela Tocha - Plata

Sędziowie: SSO Iwona Pydych

SSO Anna Pochylczuk

po rozpoznaniu w dniu 17.09.2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa małoletniej **M. P. (1)** reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową **A. K.**

przeciwko **M. P. (2)**

o zasądzenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 26.06.2014 roku, wydane w sprawie sygn. akt VI RC 223/14 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia roszczenia dochodzonego przez małoletnią powódkę M. P. (1) o zasądzenie alimentów poprzez zobowiązanie pozwanego M. P. (2) do łożenia na rzecz tej małoletniej kwoty 500 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od 01.04.2014 na czas trwania postępowania (k. 27).

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości (k. 41-44). Pozwany zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu błędne przyjęcie, że powód uprawdopodobnił istnienie roszczenia w żądanej wysokości. W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, że niewiarygodne jest zestawienie kosztów utrzymania dziecka przedłożone przez powódkę. W szczególności pozwany zakwestionował wysokość wydatków wymienionych w tym rozliczeniu w postaci kosztów spinek i gumek do włosów, litra płynu do mycia naczyń miesięcznie, litra płynu do płukania ubrań, innych środków czystości za 70 zł, 9 par butów, 24 par rajstopek dziecięcych kwartalnie, 30 sztuk odzieży typu spodnie, spódnice, sukienki, czy prezent urodzinowy za 300 zł. Także zdaniem pozwanego niewiarygodne są ilości pożywienia wskazane w zestawieniu dla 4 letniego dziecka, które spożywa posiłki w przedszkolu w postaci 1 kg ziemniaków tygodniowo, ryżu lub kaszy i paczki makaronu. Według pozwanego dochodzona kwota alimentów to próba odwetu na pozwanym, a nie rzetelnego podsumowania wydatków na dziecko. Dalej pozwany wskazał, że regularnie łoży na utrzymanie dziecka kwotę, która odpowiada usprawiedliwionym potrzebom małoletniej oraz zarobkowym i majątkowym możliwościom pozwanego. Pozwany od grudnia jest zarejestrowany jako bezrobotny, obecnie bez prawa do zasiłku, ma na utrzymaniu jeszcze 2 córki, rodzina żyje z pensji żony pozwanego, co nie odpowiada pozwanemu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia i wywody poczynione przez Sąd Rejonowy w obszernym, rzeczowym, logicznym i trafnym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i czyni je własnymi.

Odnosząc się do zarzutów zażalenia podnieść należy, że obowiązujące przepisy pozwalają na zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego już wówczas, gdy uprawniony uprawdopodobni istnienie tego roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony winien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Dla zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego nie jest natomiast konieczne posiadanie przez uprawnionego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wobec powyższego, podniesiony w zażaleniu argument co do tego, iż pozwany stale i regularnie łoży na utrzymanie dziecka nie uzasadnia twierdzenia o tym, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do udzielenia zabezpieczenia. Należy bowiem podkreślić, iż nawet w przypadku terminowego wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego uprawnione dziecko ma prawo do wystąpienia z powództwem o zasądzenie alimentów, a związku z tym ma ono również prawo do wystąpienia z wnioskiem o zabezpieczenie tego roszczenia. Wynika to z tego, że zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego podlega szczególnym rygorom, w szczególności może zmierzać do zaspokojenia roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.).

Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych (art. 135 § 1 krio). Jak podkreśla się w orzecznictwie "pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje... W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego (vide: uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60).

Wskazać należy, że Sąd Rejonowy nie podzielił bezkrytycznie twierdzeń matki dziecka o wysokości kosztów jego utrzymania, ale samodzielnie dokonał ustaleń w tym zakresie opierając się o przedłożone dokumenty, ale także doświadczenie życiowe. Zdaniem Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd I instancji przybliżona ocena kosztów utrzymania małoletniej powódki jest prawidłowa, wydatki oceniono w sposób wyważony, ostrożnie, ograniczając się do podstawowych potrzeb jak wyżywienie, odzież, środki czystości, elementarne zabawki, opłaty za przedszkole, udział w kosztach utrzymania mieszkania, w którym dziecko przebywa (k.55-56). Podnoszone przez pozwanego twierdzenia nie odnoszą się w żadnej mierze do ustaleń Sądu I instancji, ale do twierdzeń strony powodowej, którym jedynie częściowo Sąd Rejonowy dał wiarę.

Oceniając, w jakim zakresie każde z rodziców powinno przyczyniać się do zaspokojenia kosztów utrzymania ich małoletniego dziecka podkreślić należy, że z faktu iż pozwany nie pracuje nie sposób wywodzić, że nie posiada możliwości zarobkowych. Możliwości zarobkowe nie mogą bowiem być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga z przyczyn niezasługujących na usprawiedliwienie. Pozwany nie wykazał, aby był osobą niezdolną do pracy w jakimkolwiek stopniu. Pozwany nie sprawuje na co dzień osobistej opieki nad dzieckiem, wprawdzie jest zarejestrowany jako bezrobotny od 10.12.2013 (k.45), ale należy przypomnieć, że sam domagał się ograniczenia mu władzy rodzicielskiej nad małoletnią powódką argumentując powyższe swoimi częstymi pobytami za granicą (k.87). Pozwany ma 41 lat, z zawodu jest nauczycielem, często wyjeżdża poza granice kraju (k. 19 akt (...)), posiada jeszcze 2 małoletnich dzieci z małżeństwa, które pozostają pod opieką ich matki – osoby pracującej. W ocenie Sądu Okręgowego kwota zabezpieczenia leży w możliwościach finansowych pozwanego, a zażalenie nie podnosi argumentów, które by powyższemu zaprzeczały.

Mając powyższe na względzie, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Okręgowy je oddalił jako całkowicie bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.